

spørge sin hustru, om han måtte sælge det og det, og 2) ikke nødvendigt for at retfærdigheden kunde ske fyldest, ja, han brugte de ord: »Det synes mig, retfærdigheden sker fyldest, når hustruen går ind i ægteskabet med fuld myndighed, med ejendomsret og myndighed over det, hun ejer for ægteskabet eller arver og får til gave under det samt med usvækket erhvervsævne.«

Det er disse 2 sidste ord, jeg vil stanse ved, for de er knudepunktet i hele uenigheden.

Det er netop det ejendommelige ved ægteskabet, at hustruen, ved at træde ind i det, mister sin erhvervsævne; for den, der skal føde børn og passe dem, kan umulig erhverve, eller om hun, dreven af nødvendigheden, dog forsøger derpå, vil hun aldrig kunne kappes med manden. Derfor bliver den ordning, hr. Z. foreslår, i de allerfleste tilfælde uretfærdig. Forslaget giver hustruen rådighed over hendes særlige formue — men som oftest har hun ingen formue; det giver hende rådighed over det, hun erhverver — men det er hende umuligt at erhverve. Hvad kan så den myndighed, man vil tillægge hende, gavne hende?

Hvad er det, som sker, når to mennesker gifter sig? De to slår de ævner og kræfter, de er i besiddelse af, sammen, for at danne et fælles hjem; hustruen sætter den kapital, som hendes erhvervsævne udgør, ind i det fælles bo; for at tydeliggøre min tanke vil jeg bruge et i ægteskabelige forhold uskont udtryk: hun sælger sin erhvervsævne. Skal hun intet have for den? To mennesker, som bægge intet ejer, men bægge hidtil har ernæret sig af sit eget arbejde, gifter sig. Hustruen får snart børn og må derfor ophøre med sit erhverv. Hun ejede intet i forvejen og har nu intet at råde over. Hendes moderpligter binder hende til hjemmet, og det forlanges af hende, at hun skal bære hele byrden af den huslige gerning. Hun bruger af sin tid til børnenes pleje og det indre husvæsen; men hun lever fuldstændig af mandens nåde; han kan sige det bekendte: »jeg vil være herre i mit hus«, han kan nægte hende de nødvendigste ting, hun har ikke et ord at sige til sit forsvar.

Er det retfærdigt?

Jeg kender en kone her i byen, som er gift